

Ҳайз кўрган аёлни қучоқлаш мумкинми? | Ҳадис дарслари (248-дарс)

19:00 / 20.09.2023 2956

أَهْنَعُ هَلْ لَأِيضَرَ شَيْءٌ نَعُ
أَنَا لَسْتَ غَاثُ نِكَ: تَلْ لَاقِ
هَيْلَعُ هَلْ لَأِيصُّ بِنَلْ أَوْ
أَنَا لِكِ دِحْ أَوْءَانِ نَمَّ مَلَسْ وَ
رَزَّتْ أَفِي نُرْمُ أَيَّ نَاكَ وَ، بُنْجِ
ضِيَّاحِ أَنْ أَوْ نُرْشَابِي فِ
وَهُوَ يَلْ إِهْسُ أَرْجُخِي نَاكَ وَ

انَا وَهُلْ سَعَّ أَفْءُ فِكَتْ عُمْ ةَسْمَخْلَا هَاوَرُ ضِيَّاحُ

Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Мен Набий соллаллоху алайҳи васаллам билан бирга бир идишдан икковимиз ҳам жунуб ҳолимизда ғусл қилар эдик. У зот менга амр этар эдилар, мен изор тутар эдим ва мени қучоқлар эдилар. Ўшанда мен ҳайз кўрган ҳолимда бўлар эдим. Эътикоф ўтирганларида бошларини чиқарар эдилар, мен ҳайзли ҳолимда уни ювиб қўяр эдим».

Бешовлари ривоят қилганлар.

Бу ҳадиси шарифдан қуйидаги фойдаларни оламиз:

1. Жунуб бўлган эр-хотиннинг бир идишдан ғусл қилишлари жоизлиги.
2. Ҳайз кўрган аёлнинг эри уни изор устидан қучоқлаши мумкинлиги.
3. Масжидда эътикоф ўтирган одам бошини масжиддан чиқариб турса, ҳайз кўрган хотини уни ювиб қўйиши жоизлиги.

Кўриниб турибдики, ҳайз кўрган аёлдан жирканиш, уни четлатиш маънолари Исломда йўқ.

أَهْنَعُ هَلْ لَأِي ضَرَّةَ نَوْمِي مَنَعُ
هَلْ لَأَلُؤْسَرَّ نَاكَ تَلْ لَاقُ
مَلَسَ وَهَيْلَعُ هَلْ لَأِي لَصُ
رَأَزَالُ اقْوَفُ هَءَأَسُنُ رَشَابِي

هُتَالْتَلَا هَاوْرُ ضِيْح نَهَو

Маймуна розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам ўз аёлларини ҳайзли пайтларида изор устидан қучоқлар эдилар».

Учалалари ривоят қилганлар.

Ҳайз кўрган аёлни қучоқлаш учун у аёл изор тутган бўлиши шартлиги аввалги ҳадисда ҳам айтилган эди, бу ҳадисда ҳам айтилмоқда.

لُؤْسَرَنَاكَ تَلَاقُ أَهْنَعَو
هَيْلَعُ هَلَلَا يَلَصِ هَلَلَا
أَنَاوِيَعُمُ عَجَطُضَي مَلَسَو
بُؤْثُ هَنْيَبَو يَنْيَبَو ضِيْح
يِيَّاسْنَلَاوِنَاخِي شَلَا هَاوْرُ

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам мен билан бирга ётар эдилар. Мен ҳайзли бўлсам, орамизда кийим бўлар эди».

Икки Шайх ва Насайй ривоят қилганлар.

Бу ҳадисда ҳам олдинги ҳадисларда зикр қилинган маъно таъкидланмоқда. Ҳайз кўрган аёлни кийим устидан қучоқлашни шарт қилишнинг ҳикмати ҳаром қилинган нарсанинг олдини олиш, ҳайзли аёлга жинсий яқинлик қилишдан тийилишдир.

هُلِّلَا يَضَرُّهُ شَيْءٌ أَعْتَلَّاقُو
هُلِّلَا لَوْ سَرَوْنَا أَنْ تَنْكَ : أَهْنَع
مَلَّسَوِ هَيْلَعُ هَلِّلَا يَلَّص
دِحْ أَوْلَا رَاعُ شَلَا يِفُّ تَيْبَنْ
نِإْفُ ثِمَّاطُ ضِيَّاحُ أَنْ أُو
لَسَغُ عَيْ شِيَّ نِمُّ هَبَّاصَا
يَلَّصُ مُمْثُ هُدَّعِي مَلُّ هَنْكَام
دُوَادُ وَبَا هَاوَرِ هَيْف
يِيَّاسُ نَلَّأُو

Оиша розияллоху анҳо айтадилар:

«Мен ва Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам иккимиз бир (ички) кийимда тунар эдик. Ҳолбуки, мен ҳайзли бўлиб, қон оқиб турган бўлар эди. Агар мenden у зотга бирор нарса тегса, ўша жойни ювар эдилар. Бошқа жойга ўтмас эдилар. Сўнгра ўша кийим ила намоз ўқир эдилар.»

Абу Довуд ва Насайлар ривоят қилганлар.

Бу ҳадисдан оладиган фойдалар очиқ кўриниб турибди:

1. Ҳайз кўрган аёл билан кечаси бирга ётиш мумкинлиги.

2. Ҳайз кўрган аёл билан бир ички кийимда ётиш мумкинлиги.

3. Ҳайз қони теккан кийимнинг қон теккан жойини ювиб ташлаб, унда намоз ўқиш мумкинлиги.

لُؤْسَرِ يَلَلِاقُ: تَلِاقُ أَهْنَعَو
هَيْلَعُ هَلَلِاقُ يَلَصِ هَلَلِاقُ
نَمَ هَزْمُخُ لِي نِي لَوَانِ مَلَسَو
يُنِاقُ: تَلِقُفِ، دِجُ سَمَلِاقُ
كَتَضِيحُ نِي: لِاقُفِ، ضِيحُ
هُتَلَوَانِ فِ كَدِي يَفُ تَسِيَلِ
يِرَاقُ بَلِاقُ أَلِاقُ هَزْمُخُ لِي هَاوَرِ

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам менга:

«Масжиддан «хумра»ни олиб юбор», дедилар.

«Ҳайзлиман», дедим. У зот:

«Ҳайзинг қўлингда эмас», дедилар.

Бас, олиб бердим».

Бешовларидан фақат Бухорий ривоят қилмаган.

«Хумра» – бу хурмонинг баргидан қилинган кичик жойнамоз.

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам Оиша онамиздан масжиддаги кичик жойнамозни олиб беришни сўраганлар. Оиша онамиз ҳайзли эканликларини эслатиб, узр айтганлар. Шунда Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам у кишига:

«Ҳайзинг қўлингда эмас», деганлар.

Яъни бу, олиб берсанг бўлаверади, деганлари эди. Шундан сўнг Оиша онамиз жойнамозни олиб бердилар.

Кўриниб турибдики, Оиша онамиз масжидга кирмаганлар. Фақат масжидга қўлларини узатиб, жойнамозни олиб берганлар. Буни Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг олиб юбор, дейишларидан ҳам тушунсак бўлади. Айниқса, «ҳайзинг қўлингда эмас» деганлари мазкур маънога очиқ-ойдин далолат қилиб турибди. Бу, сенинг ўзинг ҳайзлисан ва масжидга кира олмайсан, аммо қўлинг ҳайзли эмас, уни масжидга киргизсанг бўлаверади, деганларидир. Маълумки, Оиша онамизнинг ҳужралари Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг масжидларига ёпишган эди. Шундан остона ёки туйнукка яқин турган жойнамозни қўлни узатиб олиш мумкин бўлган.

Бу ҳадисдан ҳайзли аёл қўлини масжид ичига узатиб, бирор нарсани олиши мумкинлигини билиб оламиз.

«Ҳадис ва ҳаёт» китобининг 4-жузи асосида тайёрланди.

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 18 февралдаги 03-07/1102-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.